

AKT KOŃCOWY

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, zwołana w Brukseli czternastego lutego roku dwutysięcznego w celu przyjęcia za wspólnym porozumieniem zmian do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatów ustanawiających odpowiednio Wspólnotę Europejską, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz niektórych związanych z nimi aktów, przyjmuje następujące teksty:

I. Traktat z Nicei zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, Traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty

II. PROTOKOŁY

- A. Protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie:
- Protokół w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej
- B. Protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:
- Protokół w sprawie Trybunału Sprawiedliwości
- C. Protokoły dołączone do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską:
- Protokół w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali
 - Protokół w sprawie artykułu 67 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja przyjęła następujące deklaracje dołączone do niniejszego Aktu końcowego:

1. Deklaracja w sprawie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony
2. Deklaracja w sprawie artykułu 31 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej
3. Deklaracja w sprawie artykułu 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
4. Deklaracja w sprawie trzeciego akapitu artykułu 21 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
5. Deklaracja w sprawie artykułu 67 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
6. Deklaracja w sprawie artykułu 100 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
7. Deklaracja w sprawie artykułu 111 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
8. Deklaracja w sprawie artykułu 137 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
9. Deklaracja w sprawie artykułu 175 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
10. Deklaracja w sprawie artykułu 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
11. Deklaracja w sprawie artykułu 191 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
12. Deklaracja w sprawie artykułu 225 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

13. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustępy 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
14. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustępy 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
15. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustęp 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
16. Deklaracja w sprawie artykułu 225a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
17. Deklaracja w sprawie artykułu 229a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
18. Deklaracja w sprawie Trybunału Obrachunkowego
19. Deklaracja w sprawie artykułu 10.6 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego
20. Deklaracja w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej
21. Deklaracja w sprawie progu większości kwalifikowanej oraz liczby głosów wymaganych do uzyskania mniejszości blokującej w rozszerzonej Unii
22. Deklaracja w sprawie miejsca obrad Rady Europejskiej
23. Deklaracja w sprawie przyszłości Unii
24. Deklaracja w sprawie artykułu 2 Protokołu w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

Konferencja przyjęła do wiadomości następujące deklaracje dołączone do niniejszego Aktu końcowego:

1. Deklarację Luksemburga
2. Deklarację Grecji, Hiszpanii i Portugalii w sprawie artykułu 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
3. Deklarację Danii, Niemiec, Niderlandów i Austrii w sprawie artykułu 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Sporządzono w Nicei, dwudziestego szóstego lutego roku dwa tysiące pierwszego.

[część wielojęzyczna]

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Louis MICHEL

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Mogens LYKKETOFT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Joseph FISCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Georgios PAPANDREOU

Por Su Majestad el Rey de España

Josep PIQUÉ I CAMPS

Pour le Président de la République française

Hubert VÉDRINE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

For the President of Ireland

Brian COWEN

Per il Presidente della Repubblica italiana

Lamberto DINI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Lydie POLFER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Jozias Johannes VAN AARTSENI

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Benita FERRERO-WALDNER

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime GAMA

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

Erkki TUOMIOJA

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Anna LINDH

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Robin COOK

DEKLARACJE PRZYJĘTE PRZEZ KONFERENCJĘ

1. Deklaracja w sprawie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obronnej

Zgodnie z zatwierdzonymi przez Radę Europejską w Nicei tekstami dotyczącymi europejskiej polityki bezpieczeństwa i obronnej (sprawozdanie Prezydencji wraz załącznikami), celem Unii Europejskiej jest szybkie osiągnięcie przez tę politykę zdolności operacyjnej. W tym celu Rada Europejska podejmie decyzję, jak najszybciej w 2001 roku, nie później jednak niż podczas jej spotkania w Laeken/Brukseli, na podstawie istniejących postanowień Traktatu o Unii Europejskiej. Wejście w życie Traktatu z Nicei nie stanowi tym samym warunku koniecznego do podjęcia tej decyzji.

2. Deklaracja w sprawie artykułu 31 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej

Konferencja przypomina, że:

- decyzja o utworzeniu jednostki złożonej z oddelegowanych przez każde Państwo Członkowskie krajowych prokuratorów, sędziów, lub mających równoważne kompetencje funkcjonariuszy policji (Eurojust), której zadaniem jest ułatwienie właściwej koordynacji między krajowymi organami ścigania oraz wspieranie dochodzeń w sprawach przestępczości zorganizowanej, została zawarta w konkluzjach Prezydencji ze spotkania Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 roku;
- Europejska Sieć Sądowa została utworzona na mocy wspólnego działania 98/428/WSiSW przyjętego przez Radę w dniu 29 czerwca 1998 r. (Dz.U. L 199 z 7.07.1998, str. 4).

3. Deklaracja w sprawie artykułu 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja przypomina, że obowiązek lojalnej współpracy, który wynika z artykułu 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i reguluje stosunki między Państwami Członkowskimi i instytucjami Wspólnoty, reguluje również stosunki między instytucjami Wspólnoty. W stosunkach między tymi instytucjami, jeśli okaże się to niezbędne w ramach obowiązku lojalnej współpracy, Parlament Europejski, Rada i Komisja mogą zawierać porozumienia międzyinstytucjonalne w celu ułatwienia stosowania postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Porozumienia takie nie mogą zmieniać ani uzupełniać postanowień Traktatu i mogą zostać zawarte jedynie za zgodą tych trzech instytucji.

4. Deklaracja w sprawie trzeciego akapitu artykułu 21 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja wzywa instytucje i organy określone w trzecim akapicie artykułu 21 lub w artykule 7 do zapewnienia, aby na każdy pisemny wniosek obywatela Unii odpowiedź została udzielona w rozsądnym terminie.

5. Deklaracja w sprawie artykułu 67 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Wysokie Umawiające się Strony przyjmują, że w decyzji podjętej zgodnie z drugim tiret artykułu 67 ustęp 2, Rada zadecyduje o:

- stanowieniu, od 1 maja 2004 roku, zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 w celu przyjęcia środków określonych w artykule 62 pkt. 3 i artykule 63 pkt. 3 lit.b);
- stanowieniu zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 w celu przyjęcia środków określonych w artykule 62 pkt. 2 lit.a), od dnia osiągnięcia porozumienia w sprawie zakresu środków dotyczących przekraczania przez osoby zewnętrznych granic Państw Członkowskich.

Rada dołoży ponadto starań w celu umożliwienia stosowania od 1 maja 2004 roku lub jak najszybciej, procedury określonej w artykule 251, w odniesieniu do innych dziedzin objętych tytułem IV lub ich części.

6. Deklaracja w sprawie artykułu 100 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja przypomina, że określone w artykule 100 i zgodne z zasadą „no bail-out” określoną w artykule 103 decyzje dotyczące pomocy finansowej, muszą być zgodne z perspektywą finansową na lata 2000-2006, w szczególności z punktem 11 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej oraz z odpowiednimi postanowieniami przyszłych porozumień międzyinstytucjonalnych i perspektyw finansowych.

7. Deklaracja w sprawie artykułu 111 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja przyjmuje, że procedury powinny umożliwić wszystkim Państwom Członkowskim strefy euro pełny udział w każdym etapie przygotowywania stanowiska Wspólnoty na poziomie międzynarodowym w odniesieniu do kwestii o szczególnym znaczeniu dla unii gospodarczej i walutowej.

8. Deklaracja w sprawie artykułu 137 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja uznaje, że wszelkie wydatki poniesione na mocy artykułu 137 obciążają pozycję 3 perspektywy finansowej.

9. Deklaracja w sprawie artykułu 175 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Wysokie Umawiające się Strony są zdecydowane spowodować, aby Unia Europejska odgrywała wiodącą rolę we wspieraniu ochrony środowiska naturalnego w Unii oraz w wysiłkach międzynarodowych zmierzających do osiągnięcia tego samego celu na poziomie ogólnosiwiatowym. W drodze do tego celu powinny zostać wykorzystane wszelkie możliwości oferowane przez Traktat, w tym działania zachęcające oraz instrumenty o charakterze rynkowym i nastawione na wspieranie stałego rozwoju.

10. Deklaracja w sprawie artykułu 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja potwierdza, że, bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, pomoc dla państw trzecich odnosząca się do ich bilansu płatniczego wykracza poza zakres artykułu 181a.

11. Deklaracja w sprawie artykułu 191 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja przypomina, że postanowienia artykułu 191 nie oznaczają przekazania kompetencji Wspólnocie Europejskiej i nie wpływają na stosowanie odpowiednich krajowych przepisów konstytucyjnych.

Finansowanie partii politycznych na poziomie europejskim z budżetu Wspólnot Europejskich nie może zostać wykorzystane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania partii politycznych na poziomie krajowym.

Postanowienia w sprawie finansowania partii politycznych stosuje się, na tej samej podstawie, do wszystkich sił politycznych reprezentowanych w Parlamencie Europejskim.

12. Deklaracja w sprawie artykułu 225 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja wzywa Trybunał Sprawiedliwości i Komisję do jak najszybszego, całościowego zbadania rozdziału właściwości między Trybunałem Sprawiedliwości a Sądem Pierwszej Instancji, w szczególności w dziedzinie skarg bezpośrednich oraz do przedłożenia odpowiednich propozycji do rozpatrzenia przez kompetentne organy z chwilą wejścia w życie Traktatu z Nicei.

13. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustępy 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja uznaje, że podstawowe postanowienia procedury poddania kontroli przewidziane w artykule 225 ustęp 2 i 3 powinny zostać określone w Statucie Trybunału Sprawiedliwości. Postanowienia te powinny w szczególności precyzować:

- rolę stron w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości, w celu zabezpieczenia ich praw;
- wpływ procedury kontroli na wykonalność orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji;
- wpływ orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości na spór między stronami.

14. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustępy 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja uznaje, że przyjmując postanowienia Statutu niezbędne do wprowadzenia w życie artykułu 225 ustępy 2 i 3, Rada powinna wprowadzić procedurę w celu poddania ocenie funkcjonowania tych postanowień, nie później niż trzy lata po wejściu w życie Traktatu z Nicei.

15. Deklaracja w sprawie artykułu 225 ustępy 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja uznaje, że, w wyjątkowych wypadkach, w których Trybunał Sprawiedliwości zadecyduje o poddaniu kontroli orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji w sprawie pytań prejudycjalnych, orzeka on w ramach procedury nadzwyczajnej.

16. Deklaracja w sprawie artykułu 225a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości i Komisji o jak najszybsze przygotowanie projektu decyzji ustanawiającej izbę sądową właściwą do wydawania w pierwszej instancji wyroków w sprawie sporów między Wspólnotą i jej pracownikami.

17. Deklaracja w sprawie artykułu 229a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Konferencja uznaje, że artykuł 229a nie przesądza o wyborze ram sądowych, które mogą być ustanowione w celu rozwiązywania sporów dotyczących stosowania aktów przyjętych na podstawie Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które tworzą wspólnotowe prawo własności przemysłowej.

18. Deklaracja w sprawie Trybunału Obrachunkowego

Konferencja wzywa Trybunał Obrachunkowy i krajowe instytucje kontroli do poprawy ram i warunków ich współpracy, przy utrzymaniu ich autonomii.

W tym celu prezes Trybunału Obrachunkowego może ustanowić komitet do spraw kontaktów z przewodniczącymi krajowych instytucji kontroli.

19. Deklaracja w sprawie artykułu 10.6 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego

Konferencja oczekuje, że zalecenie w rozumieniu artykułu 10.6 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego zostanie przedstawione jak najszybciej.

20. Deklaracja w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej¹

Wspólne stanowisko, które ma zostać przyjęte przez Państwa Członkowskie na konferencjach w sprawie przystąpienia w odniesieniu do rozdziału miejsc w Parlamencie Europejskim, ważenia głosów w Radzie, składu Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i składu Komitetu Regionów, będzie zgodne z następującymi tabelami dla Unii 27 Państw Członkowskich.

¹ Tabele w niniejszej deklaracji uwzględniają tylko kraje kandydujące, z którymi podjęto już negocjacje w sprawie przystąpienia.

1. PARLAMENT EUROPEJSKI

Państwa Członkowskie	Miejsca w Parlamencie Europejskim
Niemcy	99
Zjednoczone Królestwo	72
Francja	72
Włochy	72
Hiszpania	50
Polska	50
Rumunia	33
Niderlandy	25
Grecja	22
Republika Czeska	20
Belgia	22
Węgry	20
Portugalia	22
Szwecja	18
Bułgaria	17
Austria	17
Słowacja	13
Dania	13
Finlandia	13
Irlandia	12
Litwa	12
Łotwa	8
Słowenia	7
Estonia	6
Cypr	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ogółem	732

2. WAŻENIE GŁOSÓW W RADZIE

Członkowie Rady	Głosy ważne
Niemcy	29
Zjednoczone Królestwo	29
Francja	29
Włochy	29
Hiszpania	27
Polska	27
Rumunia	14
Niderlandy	13
Grecja	12
Republika Czeska	12
Belgia	12
Węgry	12
Portugalia	12
Szwecja	10
Bułgaria	10
Austria	10
Słowacja	7
Dania	7
Finlandia	7
Irlandia	7
Litwa	7
Łotwa	4
Słowenia	4
Estonia	4
Cypr	4
Luksemburg	4
Malta	3
Ogółem	345

Uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 258 głosów „za”, oddanych przez większość członków, jeżeli niniejszy Traktat wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji.

W innych przypadkach uchwały Rady wymagają do ich przyjęcia co najmniej 258 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

Jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, członek Rady może zażądać sprawdzenia, czy Państwa Członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną, reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii. Jeżeli okaże się, że warunek ten nie został spełniony, dana decyzja nie zostaje przyjęta.

3. KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

Państwa Członkowskie	Członkowie
Niemcy	24
Zjednoczone Królestwo	24
Francja	24
Włochy	24
Hiszpania	21
Polska	21
Rumunia	15
Niderlandy	12
Grecja	12
Republika Czeska	12
Belgia	12
Węgry	12
Portugalia	12
Szwecja	12
Bułgaria	12
Austria	12
Słowacja	9
Dania	9
Finlandia	9
Irlandia	9
Litwa	9
Łotwa	7
Słowenia	7
Estonia	7
Cypr	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ogółem	344

4. Komitet Regionów

Państwa Członkowskie	Członkowie
Niemcy	24
Zjednoczone Królestwo	24
Francja	24
Włochy	24
Hiszpania	21
Polska	21
Rumunia	15
Niderlandy	12
Grecja	12
Republika Czeska	12
Belgia	12
Węgry	12
Portugalia	12
Szwecja	12
Bułgaria	12
Austria	12
Słowacja	9
Dania	9
Finlandia	9
Irlandia	9
Litwa	9
Łotwa	7
Słowenia	7
Estonia	7
Cypr	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ogółem	344

21. Deklaracja w sprawie progu większości kwalifikowanej oraz liczby głosów wymaganych do uzyskania mniejszości blokującej w rozszerzonej Unii

Jeżeli nie wszystkie kraje kandydujące wymienione w Deklaracji w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej przystąpiły do Unii w dniu wejścia w życie nowych zasad ważenia głosów (1 stycznia 2005), próg większości kwalifikowanej będzie się zmieniać, zgodnie z tempem przystąpień, od procentu niższego od bieżącego do maksymalnego w wysokości 73,4%. Po przystąpieniu wszystkich krajów kandydujących wymienionych powyżej, mniejszość blokująca w Unii 27 Państw Członkowskich wzrośnie do 91 głosów, a próg większości kwalifikowanej wynikający z tabeli zawartej w Deklaracji w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej zostanie automatycznie odpowiednio dostosowany.

22. Deklaracja w sprawie miejsca obrad Rady Europejskiej

Od 2002 roku jedno spotkanie Rady Europejskiej na Prezydencję odbywać się będzie w Brukseli. Gdy Unia będzie się składać z 18 członków, wszystkie spotkania Rady Europejskiej odbywać się będą w Brukseli.

23. Deklaracja w sprawie przyszłości Unii

1. W Nicei podjęto decyzje w sprawie istotnych reform. Konferencja z radością przyjmuje zamknięcie Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich i zobowiązuje je do doprowadzenia do szybkiej ratyfikacji Traktatu z Nicei.

2. Uznaje ona, że zamknięcie Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich otwiera drogę do rozszerzenia Unii Europejskiej i podkreśla, że wraz z ratyfikacją Traktatu z Nicei, Unia Europejska zakończy zmiany instytucjonalne niezbędne do przystąpienia nowych Państw Członkowskich.

3. Otwierając drogę do rozszerzenia, Konferencja wzywa do bardziej wnikliwej i szerszej debaty na temat przyszłości Unii Europejskiej. W 2001 roku Prezydencje szwedzka i belgijska, we współpracy z Komisją i przy udziale Parlamentu Europejskiego, będą zachęcać do szeroko zakrojonej dyskusji z udziałem wszystkich zainteresowanych stron: przedstawicieli parlamentów krajowych i ogółu opinii publicznej – polityki, gospodarki i środowisk uniwersyteckich, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i in. Kraje kandydujące zostaną włączone do tego procesu na zasadach, które mają zostać określone.

4. Rada Europejska, na podstawie sprawozdania, które ma zostać sporządzone dla niej w czerwcu 2001 roku w Göteborgu, przyjmie na spotkaniu w Laeken/Brukseli w grudniu 2001 roku, deklarację zawierającą odpowiednie inicjatywy zmierzające do kontynuacji tego procesu.

5. Proces ten dotyczy między innymi następujących kwestii:

- jak ustanowić i nadzorować bardziej precyzyjne rozgraniczenie kompetencji między Unią Europejską i Państwami Członkowskimi, odzwierciedlające zasadę pomocniczości;
- statusu Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej proklamowanej w Nicei, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z Kolonii;
- uproszczenia Traktatów w celu zwiększenia ich przejrzystości i zrozumiałości, bez zmiany ich znaczenia;
- roli parlamentów krajowych w architekturze europejskiej.

6. Podnosząc wyżej wymienione kwestie, Konferencja uznaje potrzebę poprawy i nadzorowania demokratycznej legitymacji i przejrzystości Unii i jej instytucji, w celu przybliżenia ich do obywateli Państw Członkowskich.

7. W następstwie tych kroków przygotowawczych Konferencja postanawia zwołać w 2004 roku nową konferencję przedstawicieli rządów Państw Członkowskich, która zajmie się wyżej wymienionymi kwestiami w celu dokonania odpowiednich zmian w Traktatach.

8. Konferencja Państw Członkowskich nie stanowi jakiegokolwiek przeszkody ani warunku wstępnego procesu rozszerzenia. Ponadto, kraje kandydujące, które zamknęły negocjacje z Unią w sprawie przystąpienia, zostaną zaproszone do uczestnictwa w konferencji. Kraje kandydujące, które nie zamknęły negocjacji w sprawie przystąpienia, zostaną zaproszone jako obserwatorzy.

24. Deklaracja w sprawie artykułu 2 Protokołu w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie funduszu badawczego węgla i stali

Konferencja wzywa Radę do zapewnienia, na mocy artykułu 2 Protokołu, utrzymania systemu statystycznego EWWiS po wygaśnięciu Traktatu EWWiS do 31 grudnia 2002 roku oraz do wezwania Komisji do wydania odpowiednich zaleceń.

DEKLARACJE PRZYJĘTE PRZEZ KONFERENCJĘ DO WIADOMOŚCI

1. Deklaracja Luksemburga

Bez uszczerbku dla decyzji z dnia 8 kwietnia 1965 roku oraz zawartych w niej postanowień i możliwości dotyczących siedzib instytucji, organów i służb, rząd Luksemburga zobowiązuje się nie rościć sobie prawa do siedziby izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory przemysłowe), które pozostaną w Alicante, nawet gdyby izby te stały się izbami sądowymi w rozumieniu artykułu 220 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

2. Deklaracja Grecji, Hiszpanii i Portugalii w sprawie artykułu 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Grecja, Hiszpania i Portugalia uzgodniły przejście do większości kwalifikowanej w artykule 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską na następującej podstawie: wyraz „wieloletnia” w trzecim akapicie oznacza, że perspektywa finansowa stosowana od 1 stycznia 2007 roku i dotyczące jej Porozumienie międzyinstytucjonalne będą miały czas trwania ten sam, co bieżąca perspektywa finansowa.

3. Deklaracja Danii, Niemiec, Niderlandów i Austrii w sprawie artykułu 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

W odniesieniu do Deklaracji Grecji, Hiszpanii i Portugalii w sprawie artykułu 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, Niemcy, Niderlandy i Austria oświadczają, że Deklaracja ta pozostaje bez uszczerbku dla działań Komisji Europejskiej, w szczególności dla jej prawa inicjatywy.